

Zoki riep: 'Water, wij hebben water nodig!' Mas ging op zijn kont op de grond zitten, en warempel, er kwam water uit zijn neus, hoe dan? Geen idee, maar het gebeurde elke keer weer! En ja, de plantjes fleurden er helemaal van op. Joepie!

Zoki dacht dat ze iets over de weg zag komen. Met samengeknepen oogjes keek ze goed. En ja hoor, met hoge snelheid kwam Moa eraan.

Met een brief vol postzegels tussen de spaken. Zoki pakte de brief, en zag aan de postzegels dat de brief van ver kwam. Ze maakte hem open en las:

Geërte Dame i Herr,

Ieke komme snel hierheen.

Afzender:

De toerist.

Zoki was verbaasd.

Een toerist? Hier? Er was hier niets.

Nu ja. We zullen wel zien en horen, spoedig?

*Heb jij ook wel eens een postzegel
gezien uit een ver land?*

*Je kunt ze bewaren in een boekje.
Misschien vind je het wel leuk om ze
te sparen.*

Kijk of je een postzegel kunt vinden en plak hem hier!

Apo met kruiden

Apo werd wakker met een brommend geluid in zijn hoofd. Hij herinnerde zich dat hij wel heel veel kruiden had geproefd. Bijna het hele alfabet aan smaken.

Waar zou Snaat zijn? Ze kwam altijd als het niet nodig was. Hij stond op en waste zich en poetste zijn tanden. Als ontbijt nam hij eieren en spek met veel peper! Na enige tijd voelde hij zich al wat beter.

‘Klop, klop, klop, hallo!’ Vol enthousiasme klopte er iemand aan.

Apo dacht: Snaat! En hij opende de deur. Daar was ze en meteen riep zij: ‘Pillen, pillen, een kruiwagen vol pillen! Iets nodig? Ik heb rode, groene, gele en nog meer.’

Apo zei: ‘Te laat! Het is niet meer nodig, ik voel me al beter.’

Teleurgesteld zei ze: ‘Oh, niet nodig? U ziet er anders niet super uit. En trouwens, waar was u gisteren de hele dag?’

‘Ik had een spreekshow met heel belangrijke mensen uit het hele land over kruiden in voedsel en over smaken in wijn en bier,’ vertelde Apo.

‘Ja, ja,’ zei Snaat sarcastisch. ‘U zult wel veel kruiden geproefd hebben.’